

PFU-SAK NR. 259/12

KLAGER: Raymond Hildonen
ADRESSE: Fingervann, 9845 Tana
TELEFON:
PUBLIKASJON: Ságat
PUBLISERINGSDATO: 15.09.2012
STOFFOMRÅDE: Medier
GENRE: Nyhetsartikkel
SØKERSTIKKORD: Premissene
REGISTRERT: 17.09.2012
BEHANDLET I SEKR.: 26.09.2012
BEHANDLES I PFU: 20.11.2012
FERDIGBEHANDLET: 20.11.2012
BEHANDLINGSTID: 63 dager
KLAGEGRUPPE: Privatperson
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
RETTSBEHANDLING:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER:

SAMMENDRAG:

Ságat brakte 15. september 2012 en nyhetsartikkel med tittelen «Tanafiskere sammenlignet med Hitler på YouTube», og ingressen:

«Aktørene i striden rundt Tanaelva får passet svært kraftig påskrevet i en video på internett. Da Ságat kontakter den vi har grunn til å tro er opphavsmannen, blir videoen fjernet.»

I brødteksten sto det:

«Da Ságat så filmen, hadde den allerede 882 visninger på signaturen "rayhil" sin kanal på nettstedet. Kanalens opphavsmann er Raymond Hildonen.»

Selve videoen er en scene fra filmen «Der Untergang» hvor rollefiguren Hitler er rasende. Den norske tekstingen er gjort på en slik måte at Hitler uttaler seg om striden rundt Tanaelva. Ságat omtaler teksten som tidvis morsom, men at enkelte utsagn blir for grove, som for eksempel at "Hitler" uttaler at identifiserbare personer skal henrettes.

«Ságat ringer Hildonen, og vil stille ham spørsmål om filmen. Han stiller seg imidlertid uforstående til at filmen er lagt ut på hans kanal. Han hevder også å ikke kjenne til at filmen overhode eksisterer. Hildonen ber om tid til å gå på nettet å sjekke, og vi ringer ham opp etter fem minutter. – Jeg kan ikke finne noen film.

Kan du sende meg linken? spør han. Hildonen erkjenner at kanalen "rayhil" er hans egen. Han framholder også at han har hastverk, da han må til Båtsfjord på et oppdrag. Da Ságat sjekker YouTube umiddelbart etter samtalen, er Hitler-videoen fjernet. Ságat ringer mannen bak "rayhil" igjen, blant annet for å få hans forklaring på at videoen kunne forsvinne i løpet av det korte tidsrommet mellom telefonsamtalene. – Jeg har ikke kjennskap til den filmen. Det jeg tror kan ha skjedd er at andre har lastet den med mitt passord. Jeg har delt noen musikkfiler med andre, så forklaringen kan ligge der. Det må jeg sjekke nærmere, sier Raymond Hildonen før telefonsamtalen blir brutt. Han har tidligere i samtalen gitt uttrykk for at det er dårlig forbindelse, på tross av at Ságat hører ham klart og tydelig. Etter dette får Ságat når vi ringer kun en melding om at abonnenten ikke kan nås.»

KLAGEN:

Klager er den omtalte Raymond Hildonen. Han hevder han ikke forsto at han ble intervjuet av avisen, og mener derfor Ságat har brutt Vær Varsom-plakatens punkt 3.3. «Det er god presseskikk å gjøre premissene klare i intervjusituasjoner og ellers i forhold til kilder og kontakter.»

Klager skriver: «Premissene for et telefonintervju ble ikke gitt. Det ble aldri sagt at jeg ble intervjuet for at saken skulle på trykk i avisen. Jeg oppfattet samtalen slik at Ságat lurte på om jeg kjente til nevnte sak, men sa at jeg måtte få tid til å sjekke dette opp. Jeg ble heller ikke forespurt om det var ok at de brukte opplysninger jeg kom med på trykk. Jeg har IKKE samtykket i at mine kommentarer skulle på trykk!»

TILSVARSRUNDEN:

Ságat avviser klagen, og mener klager måtte forstå at han ble intervjuet. Klager ble oppringt av en medarbeider som presenterte seg som journalist i Ságat. Deretter ba journalisten om opplysninger rundt den aktuelle You Tube-videoen.

Det vises til at klager ble ringt tre ganger og intervjuet alle gangene. I siste samtale ble forbindelsen brutt, og avisen hevder den forgjeves forsøkte å kontakte klager nok en gang før deadline. Avisen påpeker at heller ikke klager tok kontakt for å oppklare en eventuelle usikkerhet.

For øvrig viser avisen til at klager er korrekt gjengitt i artikkelen, noe som heller ikke er bestridt av klager.

Klager er enig i at han visste at det var Ságat som tok kontakt med ham, men han forsto ikke at han kunne bli sitert: «Jeg mener at man må kunne snakke med en ansatt i en avis uten at det kommer på trykk. Har gjort utallige intervju med radio/tv/avis og har selv jobbet i media i 13 år. Derfor vet jeg hvordan man gjør intervjuobjektet oppmerksom på at man blir intervjuet. I dette tilfelle ble jeg IKKE fortalt at det var ett intervju. Jeg aksepterer ikke at Ságat intervjuer meg på den måten som det ble gjort her.»

Videre: «Jeg har heller ingen plikt til å ringe opp avisen som redaktøren skriver i sitt tilsvaer. Men avisen har plikt å opplyse at samtalen er ett intervju og sitater kan bli brukt i avisen. Det skjedde ikke denne gangen.»

Sågat understreker nok en gang at journalisten forklarte klager hva saken gjaldt og at avisen hadde spørsmål vedrørende videoen. Klager ga ikke uttrykk for at han ikke ville uttale seg til avisen, heller ikke at han ikke ville bli sitert, skriver avisen: «Vi var i kontakt med klager tre ganger om saken, og forsøkte deretter forgjeves å nå ham gjentatte ganger. Vi registrerer at klager med sine 13 års medieerfaring ikke føler noen plikt til å ringe opp avisen, sjøl om han lovet å sjekke saken. Ved å innta en slik holdning, og i og med at han etter samtale nr 3 ble utilgjengelig for avisa, gjorde han det umulig for oss å vite at han angivelse skulle være uvitende om at han var intervjuet.»